

דוד מלך ישראל

1. נתיבות שלום, סוכות עמ' ר"ז

כל ענין התחדשות הבריאה שייך גם בפרטות לכל איש יהודי בכל שנה בתקופה הזאת. הישיבה בסוכה לאחר הימים הנוראים בהם מתחיל אצל כל יהודי עולם התיקון, וכאשר מתחיל עולם התיקון נותנים לו את הכוחות העליונים של שבעת הרועים המסיעין לכל הבא להיטהר להקים מחדש את עולם התיקון.

2. תהילים ס"א

שְׁמַעֲהָ אֱלֹהִים רְנִיתִי הִקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי מִקְצֵה הָאָרֶץ | אֵלַי אֶקְרָא בְּעֶטֶף לִבִּי בְּצוּר־יְרוּסִים מִמֶּנִּי תִנְחַנְּנֵנִי: כי הִיִּית מְחֹסָה לִי מִגְדֹל־עַז מִפְּנֵי אֹיֵב אֲגִוְרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסֶתֶר כְּנֶפֶיךָ סְלָה.

3. ילקוט שמעוני, תהילים רמז תשפ"א

אגורה באהלך עולמים. א"ר יהודה אמר שמואל וכי אפשר לאדם לדור בשני עולמות, אלא כך אמר דוד רבש"ע יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעולם הזה דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן לוי כל תלמיד חכם שאומר דבר שמועה מפיו בעוה"ז שפתותיו דובבות בקבר, א"ר יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא מאי קראה וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישענים ככומר של ענבים, מה כומר של ענבים אתה מניח אצבע עליו דובב אף תלמי חכם כין שאומר דבר שמועה מפיו בעוה"ז שפתותיו דובבות בקבר. וכן הוא אומר יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם שהן מקלסין להקב"ה שם. א"ר חמא ברבי יוסי אין בין הצדיקים החיים לצדיקים המתים (א) אלא הדבור בלבד והם מקלסים להקב"ה שם שנפשותיהן בצרור החיים ואין ירננו אלא קלוס שנאמר קול רנה וישועה באהלי צדיקים.

4. טללי חיים, חגי תשרי

והכל בזכות דוד איש ידיד, כי כל מהותו שהנחיל לישראל חקק בספר תהילים. שהוא ערגה וגעגוע וצימאון עמוק ל ה' יתברך. וכן חשים ביום הפרידה מהסוכה שמעורר געגוע עמוק מאוד. סוד ישראל להשתוקק ל ה' בלי גבול ומידה ממש, ומכוח דוד המלך ומכוח ערבות שהם אפילו פושעי ישראל, כי אף שאין בהם טעם וריח, מכל מקום אין יהודי שאין לו געגוע לה' כי זהו עצמות ומהות ישראל כאומרו פושעי ישראל מלאים חרטות, והוא סוד הגעגועים של הנשמה שאינם תלויים במעשים. ולכן נמצאים אפילו אצל ערבות ואדרבא אצלם חזק יותר. והוא סוד הושענא רבא שהוא בא מכוח צמאון אדיר לה', לכן נהיה הושענא רבא, צעקה רבה של געגוע.

5. הרב יהושע שפירא, על דוד ומידת מלכות.

אנו מגיעים למידה העצמית ביותר של דוד, מלכות שבמלכות. כך אומר דוד על עצמו "וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינֵי", "וְאֶנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ". מי שחי בתחושה קיומית כזו של שפלות, ככלי ריקן, פונה כל הזמן אל ה' בתפילה, "וְאֶנְכִי תְּפִלָּה". רק משום כך, ראוי דוד להיות מלך ישראל, כי התנשאותו על העם אינה מבטאת טיפת גאווה אלא רק את מלכות ה'. המלכות היא כמו ים שיש בו תנודות שוות של שפל וגאות, כמו בגימטריא: שפל = גאות. באותה מידה שהמלך משפיל את עצמו בפני ה' כך הוא יכול להתנשא על העם. לקראת חג השבועות, יום פטירת דוד המלך, נלמד ממנו את העיקר הגדול "מאד מאד הווי שפל רוח". איך עושים את זה? אפשר פשוט לומר תהלים, בכוונה ובלב שלם, ולהצטרף לדוד המלך בתחושה שאנו כולנו תפילה, "ואני תפלה".